

Hvis det nu ikke kan lade sig gøre at nå igennem til sidst, så er det jo ikke sådan, at Danmark vil stille sig op og blokere for, at udvidelsesforhandlingerne kan gå i gang med nogle, fordi vi ikke kan få alle med på samme tid. Det ville dog være et urimeligt resultat. Selvfølgelig vil Danmark ikke det, og det bør vi ikke. Men kan vi ikke nå igennem med helt og fuldt, hvad vi vil, så mener jeg, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for helt konkret præcist at forbedre Kommissionens udspil, der, som jeg har anført det, indeholder en række svagheder, så må vi søge et kompromis.

Debatten om dette vil tage fart over weekenden ved det første møde, et uofficielt udenrigsministermøde i Luxemburg. Den endelige beslutning, blev man enige om på topmødet i Amsterdam, vil blive truffet i Luxembourg.

Jeg ville gøre et par bemærkninger til hr. Holger K. Nielsen. Hr. Holger K. Nielsen interesserede sig meget for dette med, at vi i 1993 indledte en langsigtet dansk Europapolitik. Det er rigtigt, at vi – og det var jo grundlaget for afstemningen den 18. maj 1993 – blev enige med vore partnere om nogle forbehold. Men vi blev jo også enige om noget andet, som også var et led i en langsigtet dansk Europapolitik, nemlig, at vi ikke ville forhindre de andre i at gå videre.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen helt ser bort fra den side af vores vedtagelse dengang, men den hører altså med; den var også en del af aftalen med de øvrige lande: Vi skulle ikke forhindre dem i at gå videre. Og det følger jo sådan set også allerede af, at selve Maastrichttraktaten i sin egen tekst bestemmer, at vi senere hen, altså i 1996, skulle indlede en ny regeringskonference.

Til hr. Keld Albrechtsen en enkelt bemærkning om Schengen: Hr. Keld Albrechtsen såede tvivl om, hvad det norske Stortings holdning til Schengen ville være. Jeg kan da meddele hr. Keld Albrechtsen, at et meget stort flertal i det norske Storting bestående både af Arbejderpartiet og Høyre og, især til glæde for hr. Kristian Thulesen Dahl, også Fremskrittspartiet, er tilhængere af at gennemføre Schengenaftalen, således som det er forhandlet på plads.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har stillet mig et spørgsmål for nogen tid siden. Det er et spørgsmål, der vedrører justitsministerens ressort. Jeg har sendt det videre til justitsministeren; svaret er endnu ikke fremkommet, men så snart det foreligger, vil det selvfølgelig blive fremsendt.

Lad mig i øvrigt sige om de meget tekniske, juridisk indviklede spørgsmål og svar, at de gives jo altså bedst – i hvert fald i første omgang – som grundlag for den videre diskussion i Folketingets Europaudvalg. Jeg tror, det er bedst at have et solidt juridisk grundlag at foretage diskussionen på.

Hr. Kristian Thulesen Dahl og andre har været inde på – nej, jeg tror især det var hr. Keld Albrechtsen – hvorledes man skal fortolke Amsterdamtraktatens bestemmelse om, at der skal indkaldes til en regeringskonference mindst ét år, før antallet af medlemslande overstiger 20. Det er jo også angivet her, at emnet for regeringskonferencen skal være institutionernes sammensætning og funktionsmåde.

Jeg synes lige her, jeg vil bemærke både til hr. Kristian Thulesen Dahl og til hr. Keld Albrechtsen, at det jo også udtrykkeligt siges, at en mulighed kan være at indføre det såkaldte dobbelte flertal, det er ikke den eneste mulighed at ændre stemmевægte.

Det er vigtigt at fastslå, at Amsterdamtraktaten på ingen måde begrænser antallet af nye medlemmer i Unionen. Alle elleve kandidatlande kan blive medlem. Amsterdamtraktaten betyder heller ikke, at der ikke kan indledes optagelsesforhandlinger med alle kandidatlandene samtidig. Det eneste, den betyder, er, at der skal indkaldes til ny regeringskonference for at drøfte disse specifikke problemer, inden det sjette ansøgerland optages.

Om selve 6-måneders-diskussionen skal jeg kun sige – jeg er klar over, at min taletid er ved at være gået – helt kort om Schengenarrangementet med de 6 måneder, at det jo udtrykkeligt er konstrueret på en sådan måde, hvad enhver kan overbevise sig om ved at læse teksten, at Danmark står frit inden for den 6-måneders-periode. Vi kan selv tilrettelægge, hvorledes vi vil gennemføre beslutninger, som andre måtte have truffet i det overstatslige samarbejde inden for Schengen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke gøre det så frygtelig langt, for der er jo også et par sager endnu på dagsordenen, men blot gøre ministeren opmærksom på, at med hensyn til Schengen og Norge så har jeg ikke udtalt mig om, hvad Stortinget mener, men blot oplyst, som jeg har læst om det, at den nye norske regering har besluttet, at der skal foretages en nøjere undersøgelse af Schengens forhold til den norske grundlov, og den undersø-